

Mien mirreweenterhoorn

Johan Kwast

'k Heb altied al idee 'ehad um op 't mirreweenterhoorn te können bloazen. Noe kö'j dee dinge bije de VVV's wal kopen, mear dat soort möt ik nich. 't Lik wat, mear duurgoans is 't nich völ soeps en zeker nich a'j der ok nog op bloazen wilt. Dus mooi loaten liggen dee dinge. Nee, 'k wil der zölf een maken en dan zal 't nen biezeunderen wörden ok. 'k Bin 'n stuk of wat joaren modelmaker 'e-wes, dus de haandighied en 't gereedschap he'k der wal vuur. Dat möt lukken.

In een van de weentermoanden (as 'n greui van 't hooft stil steet), ik noar nen wal op "de Bothös", doar bije 't Welveeld in Zenderen. 'n Mooi krom bearken-beumke oet nen wal möt et lien. De haandzage der in en noa verloop van tied, ik met 't stämke op 't hoes an. Vuureers 't stukke met bas en al, 'n zetjen weendvrije en oet de zun loaten andreugen. Mear noe zal 't maken dan toch 'n moal geburen. Eers 'n roewen boetenvoorn der anmaken en dan in 't langs der twee helften van zagen. Noe, met 'n kruushoort, ne waanddike van 8 mm, aftekenen en mallen maken um, zo weg en wier, 'n binnenvoarm an de juuste moat te hoolen. 'k Bin noe an 't grootste karwei, et

Der zit 'n heel mooi doonker geluud in mienen hoorn.

oethollen, toekömmen. Dat met nen keer- of vermet-guts, de helften holmaken, möt zo rap meugelijk geburen. De loch kan der noe van de boeten –en de binnenkaante grip op krieggen.

A'j der 'n zetjen nich met an 't weark bint, komt der rap slangenklemmen an te pas, um 't vervoarmen van de lösse delen wat in de haand te hoolen. 'n Paar uur sloopen en dan der wier fris tegenan. Dee holle helften mök van de binnenkaante zo glad meugelijk schoeren want temet kan 'k der nich meer bije kommen. Vochtig bearkenhooft wil streupen (vezelen), dus good glad krieggen doert nog wal efen. Zo, met watervasten hooftliem, noe de twee helften, oonder druk van slangenklemmen, precies wier tot een roond geheel op mekaa liemen. 't Wördt dus, um zo te zeggen, "nen dreugen hoorn".

'n Braand is der of en noe kan ik röstig de boetenkaante ofwearken. 't Gat waar de happe ('t moondstuk) in keump, möt ik ok nog boren en dan kan ik 't hoorn vuurlopig votleggen. Dee happe van vleerhooft, eargens oet Oazel, vuurzichtig oetboren tot 'n gat van 11 mm. 't Stukke hooft anskuunen en dan 'n anzet vuur de lippen oetpreberen. As -e "good lig", goa ik 't moondstuk wieder pasmaken in 't hoorn. Ne goo happe is 't belangriekste deel vuur 't bloazen. 't Möt wat 'n klaank angeet, ansloeten bije de klaankluur van 't hoorn. Nen zuuveren oawergaank in't bloazen van de natuurtonen, doar möt 't op an; dat luustert nauw. Vuur 'n sier, komt der zes wikkelingen van gespleten wilgentwieg (oet de oeterwaarden bije Olst) der um hen en 't hoorn is bloaskloar. Mien mirreweenterhoorn: 1.5 meter laank met nen kelk (monding) van roond 13 cm. Precies 24 uur he 'k der oawer 'e doan um 't zo wied te krieggen.

Noe zeen da'j der geluud oet kriegt, Johan. 'k Heb rech gin idee van bloazen, dus dat wördt: "lowloene". Niks gin geluud, alleen nen kop as veur. Ik pers der wat of, bloas mij hoast op. 'k Begin an mij zölf te twiefelen. Zollen de keender der mij ok nen dook in hebben 'e stopt? Nee, 't prebleem lig wal an mij. Noa 'n paar daage niets oetpreberen, heur ik inees "poeh". Mooi, d'r zit toch geluud in. En dan is 't ne kwestie van der achterkommen hoo a'j met de lippen good grip op de happe kriegt. Oe ontspannen, deep oam halen en röstig bliewen. Leag beginnen, 't knie-

Tusken elken sierbaand, 'n koeplet van oons Twentse volksleed.

pen heanig opbowwen noar hogere tonen, dan wier ontspannen umdaal; en zo verdan. Doarbij möj oezölf good in de haand hebben. A'j oe zenuwachtig of drok maakt, meu bint of as 'n boek te völle égetten hef, dan köj good bloazen wal vergetten. Der zit 'n heel mooi doonker geluud in mienen hoorn. Ne leage stemming, meer 'n tuba idee.

En noe 't biezeundere. Op 't wiedste gedeelte zal 't familiewapen kommen: drie gekroonde hearingen. En . . . tusken elken sierbaand, 'n koeplet van oons Twentse volksleed (en dat in 't Twents vanzölf). 't Hef der veer, dat bint dus heel wat letters. Eers oetmetten en oettekenen op papier. Dan oawernemmen op 't hoorn en dan inbraanden. 'n Heel secuur en laankwielig weark. Der zit aamperan schot in. As leste krig 't hoorn de loage blaanken lak; aans kroept mij, noa verloop van tied, de hooltwöarme der in.

26 uur wieder: "KLOAR!!" Alns met alns bint der 50 uur an verspiekerd; mear noe he'k ok wat. 'n Mooi mirreweenterhoorn, ennig in zien soort. En dat wil ik ok geern zo hoolen. 't Hoorn haank nich alleen an de muur. Vief wekke van 't joar kan 'k met de möa van de *Boornse mirreweenterhoorn bloazers*, mij ok

loaten heuren. Vanzölf volgens de ongeschreewen regels: "bloazen, nooit te glik en allenig in 'n Adventstied. Noa 6 januari geet 't hoorn wier an de muur. Traditie mö 'j gin geweld an doon, is nich zo? En . . a'j Twente oet wilt dreagen, dan möj 't good doon.

Op verzeuk van miene vrow Ali, mos ik destieds ok 'n hoorn maken vuur oonzen hoedokter Willem Vriesendorp. Dat he'k -'edoan, in ne kleanere, wat seempelere oetvoering. Ne toopasselijke sprök der in, dat wal. "Better één keer lachen, as dreemoal medisien innemmen", 't haank in ziene sprekkamer. Hee geet der greuts op.

Too ik, joaren 'eleden, 65 joar wörden, hebt de keender mij met 'n smoesje noar Zwolle weten te krieggen. Zo te zeggen, op verzeuk van Radio Oost. Zol ik vuur de VVV doar als premotie bloazen vanof de "Pepperbus". Och, dat wol ik wal en ik gun der met beare beene in. 't Hele maark he'k der met op de beene kregen en ne kluurenfoto op de vuurpagina van de Zwolsche kraant. En . . . der zat nog meer aan vaste. Mear dat is 'n verhaal op zich.

Kort is het heden,
Voorbij het verleden,
De toekomst in raadselen gehuld.....
Besteed dan het heden,
Berust in 't verleden,
De toekomst wacht al met geduld!

Gedicht van Gé Nijkamp.